

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΟΛΓΑ
κατά νεωτάτην φωτογραφίαν

ΚΟΡΑΙ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ¹

ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ Κ^ς HANNAH LYNCH

Ἡσθάνθην τὴν καρδίαν μου πάλλουσαν ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἶδω τὸ πρόσωπόν της. Εἶχέ τι τὸ ἐπιβλητικὸν πᾶσά της κινήσεις. Τί ἦτο ἀρά γε ; δικαστὴς νεαρὸς καταμετρῶν καὶ ἐλέγχων τὴν ἀνομίαν ἐνόχου ; ἦτο Ἀρτεμὶς ψυχρά καταδικάζουσα ἀπρεπῆ αἰσθήματα ; ἦτο Ἀθηνᾶ νομνεγὴς ἐπιπλήττουσα ἀφροσύνην ; Ἐπρόσεξα ν' ἀκούσω. Δὲν μοῦ ἦτο εὐκόλον νὰ ἐννοήσω ὅλα ὅσα ἔλεγεν ἡ εὐστροφὸς γλῶσσα τῆς χωρικῆς εἰς τὴν ἐγγώριον διάλεκτόν της, ἀλλ' ἐν συνόλῳ ἐννόησα ὅτι ὁ λόγος ἦτο περὶ ἐπιστολῆς ἡ ὁποία εἶχε σταλῆ, ἀλλ' ὅτι ἡ ὑπαγορεύσασα τὴν ἐπιστολὴν μετενόησε καὶ ἤθελε τῶρα νὰ στείλῃ ἄλλην — διαφορετικὴν.

— Ἀχ, Κυρία μου, ἔλεγε κλαίουσα. Μ' ἐκείνο τὸ γράμμα θὰ θυμώσῃ, καὶ τί θὰ γείνω ἐγὼ ἂν δὲν γυρίσῃ πίσω ! Νὰ τοῦ γράψῃς ὅτι δὲν θέλω παρὰ τὸ καλὸ του, ὅτι κάθε τι ὑποφέρω, φθάνει νὰ ἔλθῃ πίσω. Μόνον νὰ φύγῃ ἀπὸ τὴν Σμύρνην καὶ νὰ τὴν παραιτήσῃ τὴν γυναῖκα ἐκείνην. Ἄλλο δὲν θέλω. Γράψε του, νὰ ζῇς, μὲ τρόπον νὰ τὸν καταπείσῃς. Δὲν ἔμπορῶ χωρὶς ἐκείνον, — δὲν ἔμπορῶ !

— Ἄλλ' ἂν σοῦ γράψω τὸ γράμμα καθὼς τὸ θέλεις τῶρα, ἴσως ἔλθῃς αὔριον πάλιν μετανοημένη, καλὴ μου, καὶ μὲ παρακαλεῖς νὰ τοῦ γράψω ἄλλο πάλιν θυμωμένον, καθὼς τὸ πρῶτον. Ἡ φωνὴ της ἦτο καθαρά καὶ γλυκεῖα, — δὲν ἤξεύρω πῶς ὁ ἦχος της μοῦ ἔφερε εἰς τὸν νοῦν τὸ βελουδόν. Δὲν ἠδυνήθην νὰ ἀντισταθῶ εἰς τὴν ἐπιθυμίαν νὰ τὴν ἶδω ἐκείνην ἡ ὁποία ὠμίλησε μὲ αὐτὴν τὴν φωνήν. Χωρὶς νὰ σκεφθῶ ἂν ἀρμόζῃ, χωρὶς νὰ συναισθάνωμαι ἀκριβῶς τί κάμνω, ἐξῆλθα τοῦ δωματίου, κατῆλθα τὴν μαρμαρίνην κλίμακx καὶ στηρίζας τὴν χεῖρα ἐπὶ τῆς